„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej g dzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 162. Poniedziałek 19. Lipca 1869 Rok wydania 59.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż, 18. lipca. Dziennik urzędowy z dnia dzisiejszego ogłasza dekreta cesarskie mianujące nowych ministrów. Zgodne są te dekreta ze znaną listą ministrów: Chaseloup prezydentem rady stanu. Ministerstwo stanu zostaje zniesione. Dzienniki uważają to ministerstwo jako przechodowe. Co do zwołania ciała ustawodawczego nic jeszcze nie uchwalono. Segris, Olivier i Talhou nie przyjęli ofiarowanych sobie portfeilów, ale przyrzekli wspierać ministerstwo.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z dn. 7. b. m. raczył najmiłościwiej nadać Leopoldowi Boguckiemu, nadradcy finansowemu przy galic. krajowej dyrekcyi skarbu, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, order żelaznej korony trzeciej klasy z uwolnieniem od tax w uznaniu wieloletnich, wiernych i znamienitych usług.

Część nieurzędowa.

Najjaśniejszy Pan przyjmował d. 17. b. m. przed południem obie delegacye w sali tronowej c. k. burgu w obecności I. E. ministrów dla całego państwa, a mianowicie najprzód delegacyę sejmu węgierskiego a następnie delegacyę Rady państwa. Delegacyę węgierską wprowadził J. E. prezydent ministeryum węgierskiego hr. Andrassy, a delegacyę Rady państwa J. E. prezydent ministeryum cislitawskiego hr. Taaffe.

Hr. Majlath przewodniczący delegacyi sejmu węgierskiego miał do Najj. Pana następującą przemowę:

Wasza ces. i kr. Apostolska Mości!

Najmiłościwszy Panie!

Posłuszni najwyższemu rozkazowi Waszej król. Mości zebraliśmy się tutaj ażeby według postanowień art. 12. ustawy z r. 1867 wziąść pod rozprawę sprawy wspólne i ustalić wynikłe ztąd rezultaty. Nim w legalny sposób przystąpimy do załatwienia tych wielce ważnych kwestyi, poczytaliśmy sobie za niezbędny obowiązek złożyć u stóp Waszej kr. Mości uczucia naszego niezachwianego przywiązania, naszej tradycyjnej wierności, najgłębszej wdzięczności i uszanowania i najpokorniej polecić się najwyższej królewskiej łasce.

Najjaśniejszy Pan raczył odpowiedzieć na tę przemowę następującemi słowy:

„Z przyjemnością przyjmuję powitanie delegacyi węgierskiej, która powołana jest do wykonywania równouprawnionego wpływu królestwa Węgier, na wspólne sprawy państwa.

Mądre umiarkowanie i obopólne porozumienie stworzyło te instytucye, które z polecenia sejmu węgierskiego macie Panowie reprezentować; zgodne współdziałanie doprowadzi praktycznie do dojrzałości ich owoce, przez wzmocnienie powagi państwa, ustalenie pokoju i zaufania publicznego i przez podniesienie pomyślności Moich ludów.

Liczę z ufnością Moi panowie, że z patryotyczną gorliwością i znanym taktem przystąpicie do załatwienia tego wielce ważnego zadania.“

Przemowa księcia Karola Auersperga prezydenta delegacyi Rady państwa opiewała następnie:

„Wasza ces. i król. Apostolska Mości! Najmiłościwszy Panie!

Członkowie delegacyi królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa zbliżają się z wszelką czcią aby złożyć hołdy najwierniejszych uczuć swemu najmiłościwszemu monarsze którego serce ojcowskie poświęca pomyślności państwa najgorętszą troskliwość i najszlachetniejsze starania. Racz Wasza Ces. Mość przyjąć wyraz niezmiennej uległości którego wynurzeniem poprzedzić naszą misyę jest potrzebą lojalnego przywiązania i racz Wasza Ces. Mość przychylić się najmiłościwiej do tej prośby, aby gorliwemu spełnieniu obowiązków które nas czekają, zachęta najwyższej łaski a naszemu działaniu poparcie potęgą cesarską, przewodniczyło.“

Najjaśniejszy Pan odpowiedział na tę przemowę następującemi słowy:

„Sprawia Mi to prawdziwe zadowolenie, że delegacya Rady państwa pojmuje w zupełności znaczenie zadania przekazanego jej konstytucyą, i usiłuje w zgodnem współdziałaniu z delegacyą sejmu węgierskiego zabezpieczyć potęgę i powagę państwa, podnosić pomyślność i zadowolenie ludów do niego należących. Osiągnięcie tego celu będzie zawsze jedną z najsilniejszych rękojmi utrzymania pokoju wewnętrznego i zewnętrznego, bo właśnie poszanowania i zaufania potrzebuje każde państwo, aby pozyskać przyjaciół i rozbroić nieprzyjaciół.

Przyjmuję z podzięką zapewnienie o lojalnem usposobieniu i z słuszną ufnością towarzyszyć będę obradom delegacyi życzeniem i nadzieją, aby skutek ich pracy odpowiedział patryotycznej gorliwości.“

Przy końcu obu przemów Najjaśniejszego Pana dały się słyszeć donośne i długie okrzyki. Najjaśn. Pan raczył rozmawiać najłaskawiej z kilku członkami delegacyi, poczem obie najmiłościwiej pożegnał.

Wybrana na drugiem posiedzeniu delegacyi Rady państwa w dn. 15. b. m. komisya finansowa ukonstytuowała się po zamknięciu posiedzenia i obrała przewodniczącym deleg. Hopfena, jego zastępcą deleg. hr. Wrbna, sekretarzami deleg. Arnetha, Steffensa i br. Weichs.

Komisya petycyjna także ukonstytuowała się i obrała przewodniczącym deleg. hr. Wickenburga, jego zastępcą księcia Czartoryskiego, a sekretarzem deleg. br. Hoyos.

D. 16. b. m. odbyło się pierwsze posiedzenie komisyi finansowej delegacyi Rady państwa pod przewodnictwem prezydującego p. Hopfena.

Na porządku dziennym było zapytanie w jaki sposób mają być w komisyi traktowane przedłożone przez rząd budżety. Deleg. Ziemiałkowski postawił wniosek: „aby zaniechać dotychczasowego zwyczaju wybierania subkomisyi, a natomiast wybrać po jednym referencie do każdego z czterech oddziałów budżetu

Część historyczno-statystyczna.

Lustracya Województwa Ruskiego, Ziemi Lwowskiej.

Starostwo Janowskie.

(Ciąg dalszy).

Dzierżawa Żorniska

i Część w Łozinie.

Possessorami uprzywilejowanymi tej wsi Urodzony Michał Postępski i Urszula z Petczarskich Małżonkowie. Produkowali konsens ś. p. Augusta III. *de data* w Warszawie *die 29. Octobris anno 1762* Szlachetnym Nikorowiczom Małżonkom *in ordine ad cedendum* na osoby swoje wypadły; *item* cessyą od tychże Nikorowiczów przed Aktami grodzkiemi lwowskiemi *vigore præinserti consensus feria 6ta post festum ss. Trium Regum proxima anno Domini 1763tio* na osobę swoją nastąpioną; *item* kwit Kommissyi skarbowej koron. *de data* w Warszawie dnia 25. Stycznia roku Pańskiego 1765go z wypłaconej kwadrupli złt. 35 na osoby swoje.

Wieś Żorniska ma teraz ćwierci osiadłych $13^{1}/_{2}$ pod poddaństwem, oprócz obszarów dworskich i gruntów cerkiewnych. Część w Łozinie ma teraz tylko pod poddaństwem $2^{1}/_{2}$ ćwierci osiadłej, oprócz pól i sianożęci dworskich.

Cerkiew w Żorniskach. Duchowny tutejszy Ksdz. Michał Guclowicz erekcyi ani przywileju żadnego nie pokładał, tylko *testimonium* Pana Grzegorza Nikorowicza, przeszłego Dzierżawcy *de data* we Lwowie dnia 22go Grudnia roku 1762go z opisaniem gruntów cerkiewnych dane, w którem gruntu ornego w różnych miejscach wyraża kawałków 11 i sianożęci 4. Ale JMść Pan Dzierżawca teraźniejszy protestował się przeciwko temu *testimonium*, że już po nastąpionym konsensie *in ordine ad cedendum*, i umówionej summie o kupno, tenże P. Nikorowicz *affectanter* na obligacyą dał te prywatne świadectwo, w które połowę gruntów dworskich z obszarów przyłączył, że teraz Duchowny więcej ma pola jak Dwór.

Osiadłość tej Dzierżawy:

W Żorniskach poddanych gruntowych	Nr.	11,
mielnik	„	1,
chałupnik	„	1;
na części w Łozinie poddanych grunt.	„	1,
czynszowników	„	1.

Tych powinności w leniach inwentarza wyrażone, i w tymże inwentarzu budowle dworskie, obszary, sianożęcie, zapusty, granice i kontrowersye, także odebrane grunta dawniej i świeżo do Domażyra i Łoziny szlacheckich opisane, który inwentarz przez samego JM. Pana Possessora podpisany i zaprzysiężony.

Prowent roczny:

	złt.	gr.
Dni parowych tak w Żorniskach jak w częściach Łoziny w tydzień 22, na rok 1144 à groszy 12	457	18
dni pieszych w tydzień 3, na rok 156, à gr. 6	31	6
czynszu gruntowego od poddanych	55	18
za drób danny i jajca	23	18
przędzy sztuk 14 à złt. 1	14	—
szarwarków przez rok dni 680 od ś. Wojciecha do ś. Marcina co tydzień, których połowa z dniami letnemi do reparacyi zastosowuje się, a połowa dni 340 à gr. 6 do intraty	68	—
oczkowego od pszczół à gr. 20	13	18
stawek, w roku przeszłym spuszczany, zaarendowany był za złt. 1500 w szóstym roku, te na lat 6 rozdzieliwszy, corocznie przypada	250	—
arenda karczemna oprócz poddanego, do kontraktu należącego, w rok	458	12
Summa intraty	1372	—

Z tej *onera et expensus fundi*, jako to:

	złt.	gr.
Za dziesięcinę do kościoła janowskiego z pańszczyzny	48	26
salarium Dyspozytorowi	70	—
na reparacyą młynka spalonego i zastawienie stawu zerwanego, oprócz połowy szarwarków i dni letnich, to jest: na kupno drzewa i innych materyałów na gruncie nie znajdujących się, do przyszłej lustracyi złt. 600 przyjmuje się; te na lat 5 dzieląc, na rok	120	—
na reparacyę budowli folwarcznej, karczmu, corocznie przyjmuje się	50	—
in summa	288	26
wytrąciwszy, należy kwarty	270	$23^{1}/_{2}$

Lasów w tej Dzierzawie nie masz, za dawniejszych possessorów wyrąbane; teraz zapusty poczynione. W granicach, podług skargi gromady i Possessora, krzywda od wsiów Domażyra, dziedzicznej JM. Ksdza Szeptyckiego, Biskupa lwowskiego *ritus græci latino uniti*, i Łoziny szlacheckiej, także Jemieliny, do Dzierzawy kozickiej należącej.

(C. d. n.)

wojska, marynarki wojennej, spraw zewnętrznych i finansów, którzy by bezpośrednio zdali sprawę komisyi.“

Deleg. Pipitz przydał do tego wniosku dodatek, aby do każdego oddziału wyznaczyć referenta i korreferenta.

Natomiast deleg. Dr. Leonardi proponuje: „wybrać cztery subkomisye a mianowicie do budżetu wojskowego z pięciu członków, a do budżetów marynarki wojennej, spraw zewnętrznych i finansów składające się każdy z trzech członków.“

W dyskusyi nad temi wnioskami brali udział delegaci Dr. Banhans, Dr. Kaiser, Dr. Sturm, Dr. Demel, Dr. Rechbauer, za wnioskiem Dra Ziemiałkowskiego, tudzież delegaci Dr. Figuly, br. Mertens i Dr. Klier za wnioskiem Leonardego.

Mowcy popierający wybór subkomitetów wykazywali, że tym sposobem osiągnie się większą gruntowność bez opóźnienia; przeciwnicy zaś utrzymywali, że przystępując zaraz do obrady in pleno uzyska się znaczne skrócenie rozpraw, w przeciwnym bowiem razie trzeba będzie obradować dwukrotnie bo najprzód w subkomisyi a potem powtórnie w komisyi. Nadto obrada nic nie utraci ze swojej gruntowności ponieważ przy obradzie in pleno, wszyscy członkowie będą mieli bezpośredni udział i nie będą związani uchwałami subkomisyi.

Doświadczenie okazało już niejednokrotnie, że plenum komisyi nie przyjęło uchwał subkomisyi i że wtym razie obrady przygotowawcze posłużyły tylko do opóźnienia.

Gdy następnie objaśniono wniosek del. Dra Ziemiałkowskiego w ten sposób, że właściwie cała komisya ma reprezentować subkomisyę, a referenci mają być wybrani do nadania toku obradom nad materyami im przydzielonemi, przyjęto najprzód wniosek aby komisya przystąpiła natychmiast do obrady nad przedłożonemi budżetami bez obrad przygotowawczych w subkomisyach, a następnie wniosek wyboru referentów to jest trzech do budżetu wojskowego, a po jednym do budżetów marynarki wojennej, spraw zewnętrznych i finansów.

Wybrani zostali na referentów do budżetu spraw zewnętrznych Dr. van der Strass, finansów Winterstein, marynarki wojennej Dr. Vidulich, do budżetu wojskowego Dr. Rechbauer, Dr. Figuly i Dr. Demel.

Na wniosek del. Dra Demel uchwalono zaprosić na przyszłe posiedzenie J. E. ministra skarbu Dr. Brestla dla uzyskania niektórych wyjaśnień.

Dokończenie wstępu do księgi czerwonej opiewa następnie: Stanowisko, z jakiego ces. i król. rząd swoje stosunki do Prus i do państw południowych ocenia, a które znane już jest z dawniejszych przedłożeń, nie zmieniło się i teraz. Gdy w pierwszych miesiącach bieżącego roku ewentualność utworzenia południowo-niemieckiego związku opinię publiczną w Niemczech żywiej zaprzątała, widziało się ministerstwo spraw zewnętrznych obowiązanem polecić swoim reprezentantom, ażeby oświadczyli, że interesem rządu cesarskiego i królewskiego jest życzenie, ażeby otwarte w Niemczech kwestye w sposób nie zagrażający powszechnemu pokojowi zostały rozwiązane, ale że zresztą w obec tych kwestyi zachowuje najzupełniejszą neutralność.

Ponieważ przeszły do publiczności niektóre niedokładne wiadomości co do zachowania się ces. i król. rządu w obec nieporozumień zaszłych pomiędzy Francyą a Belgią i ponieważ to dało powód do rozmaitych tłumaczeń, więc nie będzie bez interesu dla wysokiej delegacyi poznać autentyczne tej sprawy objaśnienia, które ministerstwo widziało się spowodowanem wystosować do jednego z dworów, nie biorących w tej sprawie żadnego udziału, w celu sprostowania fałszywego zapatrywania się.

Naostatek przedkłada ministerstwo wysokiej delegacyi kilka aktów, które są dalszym ciągiem dawniejszych doniesień o stanie stosunków naszych z Rzymem.

W sytuacyi, jaką austryackie ustawy o wyznaniach i papieska alokucya z dn. 22. czerwca z. r. stworzyła, nie może ministerstwo spraw zewnętrznych prowadzić z kuryą żadnych rokowań zmierzających do pewnych celów. Powołaniem ministerstwa było jedynie to, żeby obstawać w Rzymie za prawem konstytucyjnem i za niezawisłością ustawodawstwa państwowego Austryi i Węgier. Pomimo tego pozostają ważne kwestye do załatwienia, a jaką przywiązuje rząd wagę do szczęśliwego rozwiązania tych kwestyi, świadczy najlepiej to, że obsadzenie posady posła austryackiego przy dworze rzymskim opróżnionej śmiercią hr. Crivelli nastąpiło niezwłocznie. Było potrzebnem, ani nie dopuścić do tego, żeby w Rzymie powątpiewano o stałości rządu Cesarza i Króla w obstawaniu przy swojem stanowisku, jak również nie pozwolić, żeby sobie mylnie tłumaczono, że rząd nieprzyjaźnie jest usposobiony dla kościoła i nie umie należycie ocenić interesu, jakie ma każde państwo w utrzymaniu nienaruszonej zgodności pomiędzy władzami świeckiemi i duchownemi. W jakim duchu ułożone były instrukcye udzielone nowemu posłowi, tak przy objęciu urzędowania jak i w dalszym ciągu wypadków, okazują przyłączone akta. Ocenienie bezstronne sytuacyi, okaże, że wszelkie dalsze uwagi w celu udowodnienia, że do rozpoczęcia specyalnych rokowań z Rzymem nie było żadnego powodu, byłyby zupełnie zbyteczne.

Ponieważ zaś jest to dla każdego rządu cywilizowanego świata kwestyą wielkiej wagi, jakie stanowisko zajmie w obec zwołanego do Rzymu przez Ojca św. Piusa IX. soboru, i ponieważ publiczność wszystkiemi kwestyami, które do tego się odnoszą słusznie bardzo żywo się zajmuje, więc nie ociąga się cesarskie i królewskie ministerstwo przedłożyć wyłuszczenia swojego zapatrywania się na tę sprawę, do którego spowodowało rząd zapytanie rządu bawarskiego. Ministerstwo przed wypowiedzeniem swojego zdania w tej sprawie, zaciągnęło zdania tak rady ministrów reprezentowanych w radzie państwa królestw i krajów, jako też ministerstwa węgierskiego.

O demonstracyach w Tryeście, które, jak donosiły telegramy, d. 13. zaszły na pamiątkę wypadków lipcowych z roku przeszłego, podaje „Osser. Triest.“ dłuższe sprawozdanie, na którego czele zamieszcza pismo udzielone mu przez przewodniczącego namiestnictwa fmp. Möringa. Pismo to tak opiewa:

„Tryest, d. 14. lipca. Szanowny panie redaktorze! Wczoraj przysłano mi pocztą miejską drukowaną d. 13. b. m. w Tryeście proklamacyę. Udzielam odpis jej panu, z prośbą, żebyś ją ogłosił w swojem pismie w celu uzupełnienia opisu demonstracyi, które pomimo lojalnego obwieszczenia policyi z d. 12. b. m., zaszły wczoraj i w ciągu dzisiejszej nocy. Powstrzymuję się od wszelkich dalszych uwag i pozostawiam ocenienie z zupełną ufnością przyjaciołom postępu, obywatelom i przyjaciołom prawdziwego dobrobytu miasta. Korzystając ze sposobności, dołączam wyrazy szacunku etc. Möring fmp.“ Tutaj następuje w bombastycznym stylu napisana proklamacya, która jak wszystkie tego rodzaju pisma obarcza rząd najczarniejszemi zarzutami, nie przebierając przy tem bynajmniej w sposobie wyrażenia się. Zresztą na teraz autor tej jadem nienawiści ziejącej proklamacyii, żądał jedynie złożenia wieńców na grobach młodego Parisi i Zechii. Proklamacya drukowana na listowym papierze w czarnych obwódkach, nie była rozlepiona na murze, lecz rozpowszechniali ją ajenci działających w ciemnościach burzycieli. Skutkiem tej odezwy, a pomimo zakazu policyi starało się około 600 osób, wszystkie z niższych warstw społecznych dostać się po południu na cmentarz św. Anny. Zostali jednak odparci bez użycia gwałtownych środków przez policyę, której pomagało wojsko. Trzej, którzy pomimo tego na cmentarz się udali, zostali aresztowani, reszta poszła w rozsypkę. Poźno wieczorem zaszły nowe zbiegowiska przed kawiarnią Chiozza i w jej okolicy. Gdy w tłumie dało się słyszeć świstanie i krzyki, kazano wyruszyć w czas sile zbrojnej, aby dalszym zaburzeniom przeszkodzić. Kilkakrotnie powtarzali urzędnicy z policyi wezwanie do rozejścia się, kazali następnie pozamykać wszystkie sąsiednie publiczne lokale, poczem wkrótce przywrócony został zupełny pokój. W nocy aresztowano około 20 podejrzanych indywiduów. Wszyscy prawie aresztowani byli pijani. Wszyscy naczelnicy władz wojskowych i politycznych przybyli byli na miejsce, gdzie się były zgromadziły tłumy, aby zapobiedz groźniejszym zaburzeniom.

J. C. M. Arcyksiążę Rainer wraz z małżonką przybył dn. 13. b. m. do Windsoru dla odwiedzenia Królowej Wiktoryi. Ich cesarzow. Mościom towarzyszył poseł austryacki hr. Apponyi.

Na posiedzeniu izby niższej parlamentu angielskiego w d. 15. b. m. Gladstone wniósł bez ogródki odrzucenie pierwszej, drugiej, czwartej,

Dokumenta i dyplomy.

Gieraszów, Kłosów, Kraków, Marcinkowice, Udęba, Wieliczka.
Rok 1609, 1619.

Akademii krakowskiej za sumę trzech tysięcy złt. pols. Miasto Wieliczka sto ośmdziesiąt złt. pols. czynszu rocznego na wójtostwie i innych posiadłościach swoich zapisuje.

1 **Sigismundus III.** Dei gr(ati)a Rex Poloniæ m(a)g(n)us Dux Lithu(ani)æ
2 Russiæ Prussiæ Maso|uiæ Samogitiæ Liuoniæq(ue) Nec non Succcor(um) Got-
3 tor(um) Vandolor(um)q(ue) hæer(edita)rius Rex | S(ignifi)camus præ(se)ntibus
4 l(ite)ris n(ost)ris quorum interest uniuersis et singulis Contineri in Actis |
Cancell(ari)æ n(ost)ræ l(ite)ras infra scriptas, supplicatumq(ue) nobis, ut eas
5 ex ysdem authentice extra|di mandare dignaremur, quarum tenor de uerbo ad
uerbum sequitur talis.

6 **Sigismundus** | **tertius** etc. S(ignifi)camus etc. Quod coram nobis et
7 Actis Cancell(ari)æ n(ost)ræ p(e)r(so)n(a)l(ite)r constituti Fa|mati Hieroni-
8 mus Gortacki, Sebastianus Sremski, Caspar Bielski Consules, et Christophe|rus
Krzyworzecki et Albertus Orzech Scabini Civitatis n(ost)ræ **Wielici**en(sis)
9 suo et totius com|munitatis Ciuitatis eiusd(em) **Wieliczka,** pro cujus ra-
10 tihabitione, cauent, ac se præ(se)ntibus | inscribunt no(m)ine, uigore Pleni-
11 potentiæ sibi recognoscentibus **Wieliciae** Feria secunda | in Crastino D(o-
mi)nicæ Lætaræ anno præsenti, a Proconsule, Consulibus, Scabinis, ac tota
12 commu|nitate eius Ciuitatis datæ, et habitæ; Receden(do) à terris, Di(stri)c-
13 tibus, foro, juribus, iuris|di(cti)onibusq(ue) suis quibusuis proprys et compe-
14 ten(tibus),se uerò cum succ(ess)oribus ac bonis suis| o(mn)ibus,iurisd(icti)oni præ-
(se)nti quoad actum præ(se)ntem attinet, total(ite)r incorporan(do), palam, liberè, |
15 ac per expressum recognoverunt, et quilibet illor(um) suo pro interesse recognouit.

Zygmunt III. *z Bożej łaski Król Polski, Wielki Książę Litwy, Rusi, Prus Mazowsza, Żmójdzi i Łotwy, a Szwedów, Gotów i Wandalów dziedziczny Król. Oznajmiamy tem pismem Naszem wszystkim w ogóle i w szczególności, którym wiedzieć należy: iż w aktach kancellaryi Naszej znajduje się list niżej zamieszczony, i że Nas upraszano, abyśmy go z nich wierzytelnie wydać raczyli. Listu tego osnowa dosłowna jest taka:*

Zygmunt III. *itd. Oznajmiamy itd. Przed Nami i aktami Kancellaryi Naszej stanąwszy osobiście Sławetni: Hieronim Gortacki, Sebastyan Sremski i Kasper Bielski, Radźcy, tudzież Krzysztof Krzyworzecki i Wojciech Orzech, Ławnicy Miasta Naszego* ***Wieliczki,*** *imieniem swojem i całej Gminy tegoż Miasta* ***Wieliczki,*** *za którego zezwolenie ręczą, i niniejszem zapisują, na mocy pełnomocnictwa, im zeznawającym we* ***Wieliczce*** *w poniedziałek zajutrzny po niedzieli środopostnej lata teraźniejszego od Burmistrza, Radźców, Ławników i wszystkiej Gminy tegoż Miasta danego i dzierżonego, odrzekając się ziem, powiatów, sądu, praw i zwierzchności własnych i przynależnych, a poddając się, o ile tego niniejsza sprawa wymaga, zupełnie z potomstwem i wszelkim majątkiem swojem obecnemu Sadowi, zeznali jawnie, dobrowolnie i wyraźnie razem jako też każdy ze swej strony:*

(Ciąg dalszy nastąpi.)

siódmej, ósmej, dziewiątej i dziesiątej poprawki izby wyższej zmianę trzeciej, piątej i szóstej. Liberaliści przyklaskują. Disraeli nalega na beznamiętny wywód. Szereg przyjętych przez izbę wyższą poprawek załatwiony został wielką większością w duchu pierwotnego projektu.

Według doniesień z Londynu z d. 16. b. m. 47 parów, między nimi Derby, Malmesbury i Ellenborough założyli protest przeciw bilowi kościelnemu.

We wszystkich kościołach katolickich dyecezyi Westminster odczytano d. 11. b. m. list pasterski arcybiskupa Manninga wymierzony przeciwko władzom domów roboczych które 2000 dzieci katolickich wychowują w wierze protestanckiej.

W Blackheath odbyła się pod prezydencyą Sir Eardley Wilmota demonstracya przeciwko zniesieniu kościoła państwa w Irlandyi, czyli raczej miała się odbyć, bo z kilku set ludzi którzy przyszli znaczna większość objawiła zdania wprost przeciwne i to w taki sposób, że mowcy nie mogli przyjść do głosowania. Prawdopodobnie byłoby nawet przyszło do czynnego starcia gdyby nie to, że policya zapobiegła wcześnie krwawym starciom.

Parowcem nowojorskim „Union“ przybył do Liverpoolu nowy poseł amerykański w Madrycie jenerał Sickles, i był przyjmowany przez konzula amerykańskiego. Jak wiadomo, jenerał utracił w wojnie domowej nogę i chodzi na kuli.

Z najzupełniejszem zadowoleniem „Times“ donosi o zawarciu ugody między Francyą a Belgią w sprawie kolei żelaznych i wykazuje jak główną przyczyną zajścia które omal do wojny nie doprowadziło, było tylko nieporozumienie. „Naszem zdaniem jest, pisze ten dziennik, że nazbyt porywczo przypisywano Francyi nieprzyjacielskie zamiary, i że nazbyt porywczo wierzono jakoby Anglia i Austrya popierały Francyę w tych zamiarach. Zostawiamy Austryi obronę własną w obec tego zarzutu, ale co się tyczy naszego rządu, jesteśmy przekonani, że prawdziwa przychylność naszych dyplomatów dla Belgii była zawsze dobrze znaną. Pokój Europy jest skarbem nieocenionym, i trudno byłoby oznaczyć granicę do której wolno się posuwać z koncesyami byle go tylke utrzymać. Ale nie było żadnego prawdopodobieństwa aby postanowienie Belgii wytrwania przy swojem prawie mogło było pociągnąć za sobą niebezpieczeństwo zamieszek wojennych i wzdrygaliśmy się zawsze przed myślą, że ustąpienie Belgii mogło było nastąpić za usilną radą mocarstw których obowiązkiem jest chronić państwo neutralne przed następstwami mogącemi wyniknąć z obrony własnej niepodległości. Ale przecież powinna się była znaleść droga pośrednia pomiędzy porywczem popieraniem a nieproszoną radą poddańczej uległości.

Dzienniki paryskie zapełnione są uwagami nad postanowieniami Cesarza zapowiedzianemi w ciele prawodawczem. „Journal des Debats“ mówi w tym względzie między innemi: Opinia publiczna przyjęła bardzo dobrze manifest cesarski, wszyscy się na to zgadzają, że zapowiada on reformy bardzo cenne, i wszyscy ogółem bardzo wiele obiecują sobie po nich. Niepodobna zapoznawać cenności tych reform i należy okazać za nie wdzięczność.

„Patrie“ okazuje się równie zadowoloną z postępku Cesarza jak i z zachowania się tych, którzy podpisali interpelacyę. Dziennik ten podziwia, że reforma odbywa się tak spokojnie i legalnie, bez żadnego cienia gwałtu, wśród milczenia rewolucyonistów, i że ją stworzyła zarówno stałość większości jak i wspaniałomyślność i liberalizm monarchy.

„France“ nazywa ten akt cesarski najważniejszym z czasów panowania Cesarza Napoleona III., który w pierwszym okresie swoich rządów starał się kraj wzmocnić i przyzwyczaić do porządku, aby w drugim okresie nadać mu wolność. Oby tylko rząd, pisze ten dziennik, przeprowadził z równą lojalnością zasady mesażu cesarskiego.

„Peuple“ upomina ludność, aby pamiętała o swoich obowiązkach: „Teraz, gdy Cesarz dopełnił swojej powinności względem kraju i dynastyi, gdy porzucił stanowczo tę politykę oporu, która wszystkie rządy przyprawia o upadek, teraz gdy ziścił wszystkie życzenia kraju, starajmy się bronić na drodze konstytucyjnej naszych instytucyi, które są rękojmią wolności i porządku.“

„Constitutionnel“ widzi w mesażu wielki krok w duchu wolności parlamentarnych i uważa go jako akt mądrości i politycznego zaparcia się siebie. „Nie wszystkie wprawdzie życzenia nasze zostały spełnione, pisze ten dziennik, mesaż cesarski zostawia w wątpliwości pewne kwestye, które chętnie chcielibyśmy widzieć rozwiązanemi. Ale Cesarz nieraz już okazał, jak skłonnym jest do zaspakajania interesów publicznych. Jeżeli zapowiedziane reformy okażą się niedostatecznemi, Cesarz, mamy tego niepłonną nadzieję, niezawodnie je uzupełni. Cesarstwo stawia opór pogróżkom stolicy, ale przychyla się zawsze do mądrych rad opinii publicznej.“

„Moniteur universel“ wyraża się w następujący sposób: „Mesaż proponuje wszystkie główne warunki rządu liberalnego i porucza właściwemu ciału, to jest senatowi umieszczenie ich w konstytucyi. Senat, mamy tego nadzieję, odpowie godnie życzeniom monarchy. Senat przypomina sobie, że z jego grona wyszło życzenie wypowiedziane przez najznamienitszego sługę Cesarstwa, pana Persigny, aby w naszych instytucyach silniejsza równowaga zaprowadzona została, a to za pomocą kombinacyi, która przelała na ministrów tę część odpowiedzialności, jaka na nich spada w kierowaniu rządem. Prawda, że Cesarz nie użył słów, któreby najściślej odpowiedziały interpelacyi. Mówi on rada ministrów, tam gdzie w interpelacyi powiedziano gabinet; mówi o zniesieniu art. 44. tam, gdzie była mowa o odpowiedzialności ministrów. Ale brzmienie słów nic nie znaczy tam, gdzie rzecz zostaje ta sama.

„Agence Havas“ donosi pod dn. 16. b. m., że gabinet paryski dotąd jeszcze nie ukonstytuowany, ale układy trwają ciągle. Dn. 15go b. m. wieczór Cesarz Napoleon oświadczył w St. Cloud deputowanym, których wybory jeszcze nie zostały sprawdzone, że nowy gabinet rozstrzygnie, czy izba ma być zwołana.

Kortezy hiszpańskie odraczając swoje posiedzenia do 1. października, wybrały komisyę z 8 członków do czuwania nad całością konstytucyi.

Z Bukaresztu donoszą pod d. 15. b. m., że Konstanty Negri został mianowany prezesem komisyi rumuńskiej do wytyczenia granicy pomiędzy monarchią austryacko-węgierską a Rumunią.

W Atenach wzmaga się opozycya przeciwko ministerstwu Zaimis. Valaoritis będzie reprezentował króla greckiego podczas zaślubin królewicza duńskiego. W północnych prowincyach Grecyi grasują bandy rozbójników.

Poczta zamorska otrzymana w Tryeście d. 15. b. m. przynosi wiadomości pomyślne z Kabulu. Emir postępuje ciągle w usiłowanych reformach. Odbyła się rozmowa między deputowanymi naczelników — Kuler i emirem Afganistanu, celem obrony handlu przez zbrojne obsadzenie wąwozu Kyber ze strony Anglików i Afganistanu.

Kronika.

(Nadzwyczajne posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się w myśl §. 16. regulaminu dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Wnioski naglące co do wykonywania prawa propinacyi we Lwowie. Sprawozd. radny p. Dr. Czemeryński. 2. Wnioski naglące sekcyi II. w sprawie spadku przekazanego gminie przez ś. p. Stanisława Gosiewskiego. Sprawozd. radny p. Dr. Czemeryński. 3. Akt odbytej pertraktacyi względem oddania w przedsiębiorstwo kwaterunku c. k. wojska. Sprawozd. radny p. Jasiński. 4. Sprawy zamieszczone na programie ostatniego posiedzenia.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Podpalenie i oszczerstwo. D. 15. b. m. stawał przed kolegium 5 sędziów (prezyd. radca sądowy p. Jorkasz, oskarzyciel zastępca prokuratora p. Dr. Prachtel, obrońca p. adw. Dr. Sokal) 15letni pastuszek Hryć Kiebajło z Biehala pod Lubaczowem, obrz. gr. kat. — Oskarzenie opiewa: P. Pańko Nawodyła, właściciel realności z Biehala, powracając dnia 14. maja b. r. po zmroku do domu, spostrzegł buchający do góry płomień pod chatą Małgorzaty Szikowej, już ponad strzechę sięgający, tudzież jakiegoś małego chłopaka z tego miejsca ku pastwisku uciekającego. Puścił się zaraz w pogoń za tym chłopcem, lecz gdy mu z ócz znikł, powrócił, zwołał sąsiadów i z ich pomocą ogień ugasił. Chłopczyka wyśledzono. Był nim pastuszek Kiebajła, który się zaraz przyznał, że ogień w tym zamiarze podłożył, aby się chałupa spaliła. Twierdził, że go do tego namówił włościanin Michał Cerac, który w skutek tego przyaresztowanym został. Później jednak Kiebajło odstąpił od obwinienia Ceraca, i podał jako przyczynę podpalenia zemstę, bo na dzień przedtem syn Małgorzaty Szikowej złapał go na kradzieży chleba i wódki wartości 13 cent. Sąd skazał Hrycia Kubjłę na 1 rok ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 5 lat z postem).

Morderstwo z rabunkiem. Dnia 16. i 17. b. m. stawał przed kolegium 5 sędziów (prezyd. radca sądowy p. Semkowicz, oskarzyciel prokurator państwa i radca sądu wyższego p. Danek, obrońca p. adw. Dr. Lewicki) Józef Wiśniowski z Lebchówki pod Janowem, 23 l., urlopnik pułku bar. Jabłonowskiego, obrz. rz. kat., stanu wolnego, jeszcze nie karany. Oskarzenie opiewa: Dnia 24. maja b. r. o 4tej godzinie po południu 18letni Jędrzej Wiśniowski wyprowadził parę wołów ojca swego na paszę pod las, a gdy wieczorem same woły do domu powróciły, szukano go, lecz bezskutecznie, i dopiero dnia 25. maja przedpołudniem znaleziono go na łące pod lasem nie żywego i ogołoconego z odzieży i gotówki 12 złr., którą zawsze przy sobie nosił. Komisya sądowa znalazła na ciele zamordowanego, który był silnie zbudowany, mnóstwo ran, całe ciało było jakby porąbane. Mianowicie znaleziono na głowie 7 ran, zadanych kantowatym narzędziem, które spowodowały 7 wygnieceń czaszki z równoczesnem zmiażdżeniem mózgu a zwolnieniem szwów kostnych, co wszystko jest najbliższą przyczyną śmierci. Na klatkę piersiową działały bardzo silnie narzędzia tępe i spowodowały złamanie 7 ziober z przedziurawieniem płuc. I te uszkodzenia z pewnością śmierć sprowadziłby musiały, gdyby nie była już nastąpiła w skutek wstrząśnienia mózgu. W jamie brzusznej spostrzeżono wstrząśnienie narządów brusznych. Na wargach znaleziono rany z wyłamaniem zębów i złamaniem szczęki górnej, połączone ze zgruchotaniem szczęki dolnej. Oprócz tego całe ciało okryte było ranami lekkiemi. Zaraz poszlakowano o tę zbrodnię Józefa W., rodzonego brata zamordowanego, który został natychmiast uwięziony, i zaraz przy pierwszem przesłuchaniu do tego czynu się przyznał, i sędziemu na łące to miejsce wskazał, na którem bratu we śnie odpoczywającemu zadał pierwszy cios kosturem wierzbowym, który przy trupie znaleziono. Jędrzej W. zerwał się i chciał uciekać, ale Józef W. puścił się za nim, wyrwał mu siekierę z rąk, powalił go na ziemię, i tak długo rąbał, aż ducha wyzionął.

Zaraz po znalezieniu trupa ogarnął całą rodzinę nieboszczyka ogromny smutek; ojciec, siostra, bracia Szczepan i Jan załamywali ręce, tylko Józef był całkiem obojętnym. Tego samego dnia znaleziono później sierak, kapelusz i buty nieboszczyka w krzakach w lesie, udowodniono dalej, że Józef W. dn. 24. maja wieczorem pił w karczmie, lubo pieniędzy nie miał, zaś nieboszczyk nosił zawsze oszczędzonych 12 złr. przy sobie, a tych przy trupie nie znaleziono. W skutek tego odezwał się stary ojciec w obec krewnych i sąsiadów do syna Józefa: „Synu! cóżeś dobrego zrobił? zabiłeś brata!“ a Józef całkiem obojętnie odzywa się na to: „A wy widzieli?“ W tem przyniesiono rzeczy nieboszczyka i na widok tychże Józef W. przyznał się do morderstwa, twierdząc, że pieniądze zgubił, lecz na naleganie ojca po krótkim namyśle zeznał, że pieniądze w stodole schował, gdzie też jeszcze 11 złr. znaleziono.

Józef W. zeznał dalej przed sądem, że już 2. maja 1869 r. powziął zamiar brata swego zabić, bo chociaż najmłodszy, chciał nim kierować. Do dokonania tego czynu uważał za najstosowniejsze miejsce łąkę, gdzie Jędrzej W. czasem zasypiał. Tylko w ten sposób spodziewał się go zgładzić, bo Jędrzej W. czasem zasypiał. Już cztery razy chodził za Jędrzejem na łąkę, lecz dopiero 24. b. m. udało mu się zastać Jędrzeja i jak już powiedziano zamordować. Gdy już myślał, że brat nie żyje, zrabował go, lecz ten począł się znowu zrywać i Józef W. zadał mu jeszcze 3 ciosy siekierą i obdarł go z odzieży, którą w krzakach schował. Po krótkiej chwili jednak uważał, że brat jeszcze głowę podnosi, wraca więc do niego, i rąbie go siekierą po całem ciele, „ażeby już raz żyć przestał.“ Po dokonanym czynie udał się do karczmy, traktował swoją kochankę i jej brata, płacił za wódkę i za dawny dług, i oddaliwszy się położył się w stodole na spoczynek.

Przy rozprawie ostatecznej powtórzył Józef W swoje zeznanie ze straszną obojętnością, co pewnie spowodowało obrońcę do wykazania w smutnej mowie, że oskarzony jest niespełna rozumu, czemu jednak oskarzyciel zaprzeczał. Sąd skazał Józefa W. według wniosku na karę śmierci przez powieszenie. Zasądzony prosił o łaskę. Prokuratorya założyła rekurs, bo sąd znalazł w czynie tylko skrytobójstwo, prokuratorya zaś skrytobójstwo połączone z rabunkiem.

(Podróże pp. ministrów.) J. E. minister spraw wewnętrznych Dr. Giskra przybył dn. 16. b. m. do Wiednia. J E. minister Dr. Hasner udał się do Pragi dla odwiedzenia swego brata i ma tam zabawić kilka dni.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 17. lipca. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 30 c. do 8 złr. 50 c., żyto 160 ℔ 5 złr. — c. do 5 złr. 20 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr 30 c. do 4 złr. 50 c., owies 100 ℔ 3 złr. 60 c. do 3 złr. 80 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 60 c. do 4 złr. 70 c., hreczka 140 ℔ 5 złr. 30 c. do 5 złr. 50 c., koniczyna 180 ℔ 40 złr. — c. do 42 złr., rzepak 150 ℔ 12 złr. 75 c. do 13 złr. — c., lnianka 150 ℔ 9 złr. 50 c. do 9 złr. 75 c., groch 180 ℔ 5 złr. — c. do 5 złr. 50 c.; łój 100 ℔ 31 złr. — c. do 31 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. 50 c. do 15 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ — do — złr.; spirytus wiadro 14 złr. 25 c. do 14 złr. 50 c.

(Transporta bydła na kolejach żelaznych.) C. k. ministeryum handlu wydało następujące rozporządzenie do kolei północnej Cesarza Ferdynanda, tudzież do Rady zawiadowczej kolei galicyjskiej Karola Ludwika i kolei Lwowsko - czerniowiecko-jasskiej: „Z rezultatu przedsięwziętego przez jeneralną inspekcyę kolei austryackich badania niedostatków przy transportach bydła, ministeryum han-

dlu przekonało się że dochodzące do jego wiadomości zażalenia na złe i zdrowiu szkodliwe, obchodzenie się z bydłem ze strony administracyi kolei nazbyt często są usprawiedliwione, i nie może wstrzymać się od wyrażenia tymże administracyom swego ubolewania, że zapewniony w odnośnem obwieszczeniu z grudnia 1868 czas jazdy dla transportów, najczęściej nie bywa dotrzymywany, owszem znacznie przekraczany. Względy ludzkości i uwaga na stan zdrowia bydła wkładają na ministerstwo handlu obowiązek zwracania największej uwagi na transporta bydła, i postarania się o jak najspieszniejsze zaradzenie niedostatkom, które często narażają osoby trudniące się transportowaniem bydła na najdotkliwsze straty. Wzywa się więc dyrekcyę kolei północnej, aby w porozumieniu z administracyami kolei sąsiednich zarządziła co potrzeba dla uczynienia zadość rozporządzeniom prawnym. Jeneralna inspekcya kolei austryackich wykonywać będzie najściślejszą w tej sprawie kontrolę.

Jego Exc. minister spraw wewnętrznych w porozumieniu z innymi interesowanymi ministrami udzielił koncesyę na zawiązanie spółki akcyjnej pod firmą: „galicyjska spółka do zakładania fabryk cegieł i wznoszenia budowli“ z siedzibą we Lwowie, i statuta tejże zatwierdził, koncesyonaryuszami są: c. k. uprzyw. galic. akcyjny bank hypoteczny i pp. Ludwik Skrzyński, właściciel wielkiej posiadłości i poseł sejmowy, Tadeusz Wiszniewski, właściciel wielkiej posiadłości, Hipolit Bohdan, właściciel wielkiej posiadłości, Dr. Herman Frenkl, adwokat krajowy i sądowy i Izydor Kohn, przedsiębiorca budowy we Lwowie.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 18. lipca. Najj. Pan raczył najmiłościwiej najwyższem postanowieniem z d. 14. b. m. mianować J. C. M. Arcyksięcia Wilhelma fzm. najwyższym dowódzcą landwery w królestwach i krajach reprezentowanych w radzie państwa, pozostawiając go na dotychczasowem stanowisku jeneralnego inspektora artyleryi.

Zastępcą Jego Ces. Mości w dowództwie landwery mianowany został pensyonowany tytularny feldzeugmeister Józef Schmerling.

Wiedeń, 17. lipca. „Vaterland“ na podstawie zasiągniętych wyjaśnień uważa pogłoski jakoby biskup Lincu odrzucił ułaskawienie za zmyślone.

Londyn, 16. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej podsekretarz stanu Torrens odpowiedział na odnośną interpelacyę, że Turcya zapewnia chrześcianom na wyspie Kandyi prawa polityczne i religijne, wybiera z pomiędzy krajowców Rady administracyjne i wszędzie przeprowadza rozbrojenie.

Przy powtórnem rozpoczęciu debaty nad bilem kościelnym odrzucono 344 głosami przeciw 240 poprawkę izby wyższej do klauzuli 29 (wynagrodzenie za dotacye prywatne.

Londyn, 16. lipca. Izba niższa odrzuciła wszystkie poprawki w bilu kościelnym przez izbę wyższą przyjęte, i odesłała bil napowrót do izby wyższej. Izba wyższa przystąpi we wtorek do ponownej nad tym bilem obrady.

Madryt, 17. lipca. „Imparcial“ pisze: Wczoraj o pół nocy aresztowano 13 sierzantów i oficerów tutejszego garnizonu, podejrzanych o udział w sprzysiężeniu karlistewskiem. Miano u nich znaleść dekrety z podpisem „Carlos.“

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. lipca.

Hotel George: PP. Hr. Tyszkiewicz Zdzisław, z Koropiec. — Uznańska Ant., z Lipowiec. — Roesler Robert, c. k. prof. uuiwers, Wiednia.

Hotel europejski: Mysłowski Ant., z Koropiec. — Niesiołowski Franc., ze Strwiaża. Ujejski Edward, z Lubszy.— Wiszniewski Edw., z Rosyi

Hotel Langa: Ohanowicz Jan, z Brzeżan. — Illasiewicz W., radca konsyst, z Czerniowiec. — Schupp Alfred, c. k. porucznik, z Weisskirchen.

Hotel angielski: Hr. Rozwadowski Rich., z Zakrzewiec. Barański Karol, z Chłopczyc. — Krasowski Franc, z Podola.— Kieszkowski Józef, ze Sambora. — Miączyński Józef, z Palików. -- Więckowski Kaz., z Tarnawy. — Zawadzki Karol, z Potoka. — Kowalski Innoc., not., z Birczy.

Dnia 18. lipca.

Hotel George: PP.: Gizowski Józef, z Mokszan — Lesser Noel, ze Żółkwi. — Łączyński Izyd., z Batiatycz. — Łodyński Hier, z Milatyna. — Ochocki S., z Zarwanicy. — Gajewski Wład., z Łańcuta. — Jaworski Jan, z Łuczyc

Hotel Langa: Scholtz Kornel, c. k starosta, z Mołdawy. — Hr. Valentinis Wal., z Jas. — Filipescu Dubeu Mik., z Mołdawy.

Hotel angielski: Frühlnng Alex., adw. i Koźmiński Leon, adw., z Tarnopola.

Hotel Krynickiego: Puchalski Mich., z Dworca.

Pod Nr. 514⁴/₄: Czajkowski Winc, c. k. radca sad, ze Sambora.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. lipca.

PP. Hr. Bielski Stan., do Przemyśla. — Hr. Dzieduszycki Stan., do Gwoździca. — Hr. Dzieduszycki Stan., do Niesłuchowa. — Hr. Krukowiecki Alex., do Spytkowic. — Hr. Tarnowski Jan, do Polski. — Br. Hosz Edw., do Stryja. — Bobrownicki Włodz., do Staregomiasta. — Gnoiński Jan, do Wolicy Komarowej. — Harsdorf Oskar, do Krakowa. — Komarnicki Bol., do Sassowa. — Obertyński Jan, do Cieląża. — Obertyński Leop., do Stronibab. — Ostaszewski Sew., do Rakowiec. — Sobota Karol, do Podoorek. — Tretter Hilary, do Kaszek. — Möser Ferd., c. k. major, do Drohowyży. — Mochnacki Teofil, not., do Jarosławia. — Carew Edw., prof., do Rosyi. — Dworski Alex., adw., do Przemyśla. — Wesołowski Józef, adw., do Złoczowa. -- Żywicki Klem., adw, do Krakowa. — Jasełkiewicz Jan, pens. podpor., do Rohatyna.

Dnia 18. lipca.

PP. Greipel Jan, c. k. jnnerałmajor, do Wiednia. — Illasiewicz W., radca konsyst, do Czerniowiec. — Madejski Mar., adw do Przemyśla — Br. Czrchowicz Wład, do Gliny. — Niesiołowski Franc., do Strwiąża — Ohanowicz Jan, do Brzeżan. — Strusiewicz Jan, do Małegodworn. — Szeliski Henryk, do Kozowy. — Sykora Rudolf, do Wołczkowic. — Sokołowski Maryan, do Krakowa. — Soroczyński Roman, do Choronowa. — Tołkocz Adam, na Podole. — Zabielski Igna., do Łoszniowa. — Zaklika Kazimierz, do Hawłowic. — Łupuszański Bol., do Czyszek.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 17. i 18. lipca 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	322 45	+ 9 4	85.	PdZ. sł.	8
2. god. po poł.	322.19	+13 4	52.	Z. moc	8
10 god. wiecz.	321.82	+ 9.2	80.	Z. d.moc.	10
Deszcz 3.‴1.					
7. god. zrana	321.37	+ 9 6	85	Pn. sł.	8
2. god. po poł.	322 56	+13.0	63.	Pn. mi.	7
10.god. wiecz.	323,33	+10 0	88.	PnW.bsł.	8

TEATR.

Dziś (przedst. pol.) „**Szkalmierzanki,**“ obraz narodowy w 3 aktach ze spiewami i tańcami.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy lwowskiej.

Efekta		Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
		Złote austryackie							
Dnia 17. lipca.									
Akc. gal. kol. żel. K. L.		—	—	—	—	247	75	250	—
„ kol. lw.-czern.		200	—	200	—	199	50	200	50
„ banku hip. galic.		107	75	107	75	107	—	108	75
„ pap. czerl. po 200 zł. w. a.	oprócz kupona bieżącego	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolej Lw.-Cz.-Jassy		—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z Tow. kred. gal. 5% w. a.		—	—	—	—	90	75	91	75
„ T. kr. gal. 4% w. a.		—	—	—	—	79	75	80	--
Banku hip. gal.		—	—	—	—	92	75	93	25
Gal. zakł. kr. włość.		—	—	—	—	92	50	93	—
Oblig. ind. gal.		—	—	—	—	74	50	75	—
„ W. Ks. Krak.		—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny		—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%		—	—	—	—	100	75	101	75
Pier. k. gal. K. L. I. Em.		—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „		—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.		—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „		—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski		—	—	—	—	5	81	5	87
„ cesarski		—	—	—	—	5	85	5	91
Napoleondor		—	—	—	—	9	91	10	—
Pół imperyał rosyjski		—	—	—	—	10	12	10	25
Rubel srebrny rosyjski		—	—	—	—	1	86	1	92
„ papierowy „		—	—	—	—	1	57½	1	58½
Bank. pol. za 100 zł. pol.		—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny		—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe		—	—	—	—	1	82¾	1	84
Srebro		—	—	—	—	121	25	122	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 15. lipca 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	71.55	71.70
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	251.—	252.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	251.—	252.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	93.50	94.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	104.30	104.50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	106.25	106.75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	122.30	122.50
Renty Como po 24 lir. austr.	23.50	24.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	93.25	93.75
Bukowiny	74.—	74.75
Galicyi	74.40	74.80
Niższej Austryi	93.—	93.50
Siedmiogrodu	79.—	79.50
Węgier	81.50	82.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	101.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 30%	361.50	362.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	290.—	294.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	913.—	917.—
Banku narodowego	759.—	761.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	615.—	617.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	196.25	196.75
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2285	2290
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	236.25	236.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	198.50	199.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	401.50	403.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	267.50	267.70

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	109.25	109.75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	79.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	93.—	93.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	95.30	95 50
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	92.—	92.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	93.—	93.50
„ „ „ „ „ w. a.	92.—	92.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	102.—	102.50

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	164.50	165.—
Clarego po 40 zł. m. k.	37.50	38.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	97.—	98.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.50	15.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	35.—	35.50
Palliego po 40 zł. m. k.	35.50	36 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15 —	15 50
Salma po 40 zł. m. k.	42.50	43.—
St. Genois „ 40 „ „	33.25	33.75
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.50	28.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	125.—	130.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	24.25	24.75
Windischgrätza „ 20 „ „	22.50	23.—

Weksle. (Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.50	103.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.60	103 80
Hamburg za 100 M. B.	91.50	91.60
Londyn za 10 ft. szt.	124.70	124.85
Paryż za 100 fr.	49.60	49.60

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.90	5.91
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.97	9.98
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.75	122.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 17. lipca.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	63	20
„ „ z procentami z maja i listopada	63	20
„ „ w srebrze	71	65
Losy z 1860. roku	104	60
Akcye banku wiedeńskiego	755	—
„ „ kredytowego	296	90
Londyn 10 funtów szterlingów	124	70
Srebro	121	90
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	92

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1619) **Edykt.** (1)

Nr. 9286. Ces. król. sąd obwodowy Stanisławowski niniejszem wiadomo czyni, że umieszczony na dniu 26., 28. i 29. maja 1869 w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej tusądowy edykt z dnia 8. maja 1869 L. 6012, w którym za granicą bawiący Władysław Giżycki o pozwie przez pana Klemensa Cetwińskiego pod dniem 1go maja 1869 r. L. 6012 przeciw niemu i innym spadkobiercom ś. p. Antoniego Remera wytoczonym, jako też o nadaniu mu z tej przyczyny kuratora w osobie p. adwokata Eminowicza z substytucyą p. adwokata Kwiatkowskiego, i o terminie na dzień 3go sierpnia 1869 r. do rozprawy wyznaczonym, zawiadomionym został w ten sposób prostuje się, że ten poprzedni edykt nie Władysława Giżyckiego, lecz Wacława Giżyckiego dotyczy, o czem tak jego jak pp. Olimpię z Remerów Giżycką i Amalię Remerównę, również za granicą w niewiadomem miejscu bawiących, zawiadamia się.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 3. lipca 1869.

(1586) **Licitations-Ankündigung** (3)

Nr. 30032. Zur Verpachtung der ausschließenden Bier und Branntweinpropinationsgerechtsame in der Reichsdomäne Pistyń, u z. in dem Marktflecken Pistyń und den Ortschaften Wybranówka, Utorop. Szeszory, Prokurawa, Mekietyńce, Brustury und Chomczyn, dann des nicht ausschließenden Rechtes zum Weinausschanke in den herrschaftlichen Wirths- und Schankhäusern für die Zeit vom 1. November 1869 bis Ende October 1872 wird die Licitation mittelst schriftlicher Offerten stattfinden.

Der Ausrufspreis des jährlichen Pachtschillings beträgt 3650 fl. das zu erlegende Vadium 365 fl. österr. Währ.

Die schriftlichen Offerten müssen mit dem obigen Vadium belegt, von dem Offerenten eigenhändig geschrieben oder doch unterschrieben, mit dem Vor- und Zunamen unter Angabe des Wohnortes gefertigt sein, die genaue Angabe des Pachtobjectes, auf welches geboten wird, und den Betrag des Jahrespachtzinses, welcher angeboten wird, in Ziffern und mit Buchstaben ausgedrückt enthalten, und es darf darin keine Clausel vorkommen, welche mit den Licitationsbedingungen nicht im Einklange wäre, vielmehr muß darin die ausdrückliche Erklärung enthalten sein, daß der Offerent die Licitationsbedingnisse kenne und sich denselben unterziehe.

Diese Offerten müssen bei dem Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea längstens bis zum 27. Juli 1869 — 6 Uhr Abends überreicht werden, und von Außen das Pachtobject, auf welches sie lauten, bezeichnen.

Später einlangende Offerten werden nicht berücksichtigt werden. Die commissionelle Eröffnung der Offerten wird bei der Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea am 28. Juli 1869 Vormittags um 10 Uhr stattfinden. Die Staatsverwaltung behält sich das Recht der Wahl unter den Pachtwerbern ohne Rücksicht auf den Meistboth vor. Eine mündliche Licitation findet nicht statt.

Die näheren Licitationsbedingnisse können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea und bei dem Cameral-Wirthschaftsamte in Kutty eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 3. Juli 1869.

Ogłoszenie licytacyi.

L. 30032. Celem wydzierzawienia wyłącznego prawa propinacyi piwa i wódki w dobrach kameralnych Pistyń, a mianowicie w miasteczku Pistyń i wsiach Wybranówka, Utorop, Szeszory, Prokurawa. Mekietyńce, Brustury i Chomczyn, tudzież niewyłącznego prawa wyszynku wina w dworskich karczmach i szykowniach na czas od dnia 1go listopada 1869 do końca października 1872 odbędzie się licytacya zapomocą ofert pisemnych.

Cena wywołania rocznego czynszu dzierzawnego wynosi 3650 zł., a wadyum złożyć się mające 365 zł. wal. austr.

Oferty pisemne muszą być w powyższe wadyum zaopatrzone, własnoręcznie przez oferenta napisane lub przynajmniej podpisane, imieniem i nazwiskiem, z wymienieniem miesca zamieszkania podpisanego, z dokładnem wyrażeniem przedmiotu dzierzawy, na który się składa oferta; przytem kwota rocznego czynszu dzierzawnego, którą się oferuje, powinna być wypisana cyframi i literami, a natomiast niemożna przydawać żadnej klauzuli, któraby się nie zgadzała z warunkami licytacyi, owszem wyraźnie oświadczyć należy że oferent zna warunki licytacyi i im się poddaje.

Oferty muszą być podane do przełożonego c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Kołomyi najpóźniej do dnia 27. lipca 1869 godziny 6tej wieczór z wyrażeniem zewnątrz przedmiotu dzierżawy, na który opiewa.

Oferty poźniej nadchodzące nie będą uwzględnione. Otwarcie ofert w obecności komisyi odbędzie odbędzie się w powiatowej dyrekcyi skarbu w Kołomyi dnia 28. lipca 1869 o godzinie 10tej przed południem. Administracya państwa zastrzega sobie prawo wyboru pomiędzy ubiegającymi się o dzierżawę bez względu na największą ofertę. Ustna licytacya nie będzie mieć miejsca.

Bliższe warunki licytacyi mogą być przejrzane w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Kołomyi i w kameralnym urzędzie gospodarskim w Kuttach.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu.

Lwów, 3. lipca 1869.

(1634) **Obwieszczenie.** (1)

L. 27860. W celu zabezpieczenia dostawy zwiru potrzebnego do utrzymania 9tej i 10tej mili gościńca ze Lwowa na Jaworów do Radymna prowadzącego na trzyletni okres czasu, t. j. na lata 1870, 1871 i 1872 odbędzie się w urzędzie starostwa powiatowego we Lwowie na dniu 9. sierpnia b. r. o 12tej godzinie w południe licytacya za pomocą ofert.

Materyał potrzebny na rok 1870 wynosi 620 pryzm po 54 stóp sześciennych w cenie fiskalnej 4519 zł. 75 kr. w. a.

Warunki ofertowe w tym przedmiocie tutejszem rozporządzeniem z dnia 1go kwietnia 1869 do l. 44080 przepisane można przejrzeć w c. k. urzędzie starostwa powiatowego we Lwowie.

Osoby, życzące sobie objąć to przedsiębiorstwo, na cały trzyletni peryod lub tylko na rok 1870 zechcą wnieść oferty do rzeczonego urzędu ułożone podług przepisu i opatrzone w wadyum wynoszace 5proc. ceny fiskalnej, jaka przypada za obejmowaną dostawę, najdalej do 12tej godziny 9. sierpnia r. b.

Gminy, które wezmą udział w tem przedsiębiorstwie są wolne od składania wadyum i kaucyi.

Spóźnione oświadczenia jako też oferty nie ułożone podług przepisu, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12. lipca 1869.

(1618) **E d y k t.** (1)

L. 22415. C. k. sąd krajowy lwowski do wiadomości podaje, że ponieważ tutejszo-sądowa uchwała z dnia 29. sierpnia 1868 do l. 38787, mocą której na prośbę Towarzystwa kolei żelaznej Lwowsko-Czerniowieckiej, intabulacya tegoż za właściciela przestrzeni 3 morg. 42 sążni kwadr. z dóbr Czeremchów wyłącznej, dozwoloną została p. Herschowi Schander z powodu tegoż niewiadomego miejsca pobytu doręczoną być nie może, ustanawia się dla niego w osobie p. adwokata krajowego Dra. Goreckiego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Malegokurator i temu pomieniona uchwała doręcza się.

O czem Herscha Schandera celem przestrzegania jego praw niniejszem zawiadamia się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 15. maja 1869.

(1621) **E d y k t.** (1)

L. 3263. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców Jakóba Wlezka a względnie przeciw masie Jakóba Wlezka a względnie przeciw tegoż spadkobiercom niewiadomym an Saul Hasteler na dniu 10go czerwca 1869 l. 3263 wniósł pozew o orzeczenie, iż prawo hipoteki sumy 372 zł. w. w. w stanie biernym realności pod l. 267-276 w Rzeszowie w ks. wł 3. str. 16. l. 2. ot. na rzecz masy Jakóba Wlezka zaintabulowane jako przez przedawnienie ugasłe z hipoteki tej realności wyekstabulowane być ma, a w załatwieniu tegoż pozwu do ustnej rozprawy na dzień 25. sierpnia 1869 o godzinie 10tej rano w tutejszym sądzie wyznaczonym został.

Gdy pozwani spadkobiercy Jakóba Wlezka z imienia, życia i miejsca pobytu nie są wiadomi, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanych spadkobierców Jakuba Wlezka i tegoż masy równie na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego adwokata p. Dra. Kostheima z dodanem mu zastępcy w osobie p. adwokata Dra. Rylickiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonem będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi obwodowemu donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Rzeszów, dnia 2. lipca 1869.

(1623) **E d y k t.** (1)

L. 1192. C. k. sąd powiatowy w Budzanowie uwiadamia, że 1. listopada 1848 Pawło Adamek bez rozporządzenia ostatniej woli w Chomiakówce zmarł. A ponieważ pobyt spadkobiercy Mateusza Adamek nie jest wiadomy, przeto wzywa się go, aby w przeciągu roku do przyjęcia spadku w sądzie się oświadczył, gdyż po upływie tego terminu ustanowiony kurator Danyło Adamek z Chomiakowki w jego imieniu oświadczenie do spadku wniesie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Budzanów dnia 12. lipca 1869

(1622) **E d y k t.** (1)

L. 1258. C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza niniejszem, że na zasadzie prawomocnego wyroku z dnia 30. grudnia 1866 l. 2530 celem zaspokojenia przysądzonej Małgorzacie Borowskiej kwoty 587 zł. 30 kr. w. a. z przynal. sprzedaż przymusowa gospodarstwa włościańskiego pod l. 12 w Niedarach, należącego do Ewy z Grzywnów Majowej niestanowiącego ciała tabularnego składającego się z ogrodu, gruntu ornego, łąk i budynków podług aktu opisania i oszacowania pod następującemi warunkami przedsięwzięte będzie.

1. Sprzedaż ta odbędzie się w trzech terminach. t. j. 2. września, 13. października i 11. listopada 1869, zawsze o godzinie 10. zrana w gmachu sądowym z tym dodatkiem, iż przy trzecim terminie gospodarstwo to nawet poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedane będzie.

Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa aktem oszacowania na 2670 zł. oznaczona.

Każdy licytujący złożyć ma przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum sumę 267 zł. w. a. w gotówce, lub papierach wartościowych na kaucyę przyjmowalnych wedle kursu dnia licytacyę poprzedzającego, notowanych w ostatnim numerze urzędowej Gazety lwowskiej.

4. Wadyum nabywcy zostanie zatrzymane, innym licytantom wadya bezzwłocznie zwrócone zostaną.

Nabywca obowiązany będzie ofiarowaną cenę kupna sprzedaży z wliczeniem wadyum w całości złożyć do depozytu sądowego w Bochni w dniach 30 od dnia doręczenia mu uchwały sądowej akt licytacyi do wiadomości sądowej przyjmującej.

Dalsze warunki licytacyi, akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze, a stan podatkowy w c. k. urzędzie podatkowym.

O czem strony interesowane zawiadomione zostają.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bochnia, dnia 24. czerwca 1869.

(1612) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nro. 2784. Vom Bolechower k. k. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gegeben, daß zur Hereinbringung der durch Honich Weissbard ersiegten, und mittelst Zession vom 14. März 1869 dem Herz Kornblüh abgetrettenen Forderung pr. 94 fl. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung der, dem Maćko Jakemów gehörigen, in Salamanowa Górka sub CNro. 36 gelegenen Realität. — Da die erstere mit h. g. Bescheide vom 15. December 1868 Zl. 1255 anberaumt gewesenen Licitationstermine fruchtlos abgelaufen sind, nunmehr in einem einzigen Termine, d. i. am 13. August um 9 Uhr Vormittags h. g. unter den mit dem besagten h. g. Bescheide kundgegebenen Bedingungen, nur mit der Bedingung, daß der Bestbieter den angebothenen Meistboth binnen Einem Monathe von der Zustellung des die Licitation bestättigenden Bescheides an gerechnet h. g. zu erlegen haben wird, auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werde, wovon Kauflustige hiemit eingeladen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Bolechów, 10. Juni 1869.

(1631) **E d y k t.** (1)

Nr. 3853. Ces. król. sąd powiatowy delegowany miejski w Przemyslu wzywa wszystkich wierzycieli zmarłego w dniu 28. marca 1867 w Ujkowicach bez zostawienia ostatniej woli rozporządzenia księdza proboszcza obr. rz. kat. Szymona Musiewicza, ażeby w celu zgłoszenia swoich należytości i udowodnienia takowych w dniu 10go sierpnia 1869 r. o godzinie rano w tutejszym sądzie się stawili, lub też aż do tegoż dnia swe podania na piśmie wnieśli, gdyż inaczej już nie będą się mogli upominać o zaspokojenie ze spadku, jeżeli takowy przez wypłaty zgłoszonych należytości został wyczerpanym, i jeżeli nie służy im prawo zastawu.

Przemyśl, dnia 9. lipca 1869.

Doniesienia prywatne.

K. K. priv. gal. Karl Ludwig-Bahn.

Kundmachung.

Mit dem Tage der Eröffnung der ausgebauten Theilstrecke unserer Bahn, Lemberg - Złoczów mit dem Flügel Krasne-Brody, treten alle unsere Tarife für den inländischen Verkehr außer Wirksamkeit, und werden bis auf Weiteres durch neue Gebührentarife ersetzt.

Einzelne Exemplare dieser Gebührentarife sind in allen unseren Stationen zu haben und kosten:

1. Die Gebührentarife für die Beförderung mit den Personenzügen von Personen, Reisegepäck, Eilgütern, Equipagen und Thieren pr. Stück 10 kr. öst. Währ.

2. Gebührentarife für die Beförderung von Gütern und Thieren als Fracht, inclusive der Waaren-Classification pr. Stück 15 kr. öst. Währ.

Der mit der Kundmachung vom 28. März l. J. Zahl 1270, zu unseren Civil- und Militärtarifen für Personen- und Sachentransporte eingeführte 20% Agiozuschlag wird bis auf Widerruf auch fernerhin beibehalten, dagegen die darin eingeführten Ausnahmen vom Agiozuschlage aufgehoben, und selbe in nachstehender Weise bis auf Weiteres abgeändert.

A. Vom Agiozuschlage sind befreit:

1. Die Nebengebühren, als:
a) die allgemeine und besondere Versicherungsgebühr;
b) die Prämie für Lieferzeit-Interesse-Versicherung;
c) der Lagerzins;
d) das Waggeld;
e) die Recepißgebühr;
f) die Nachnahme-Provision.

2. Holztransporte in ganzen Wagenladungen, wenn sie mit der Bestimmung von Osten nach oder über Krakau auf unserer Bahn wenigstens 25 Meilen durchlaufen.

3. Der ermäßigte Tarif Nr. 3 für Eisenbahnschienen.

4. Der ermäßigte Tarif Nr. 7 c für Salz von Wieliczka und Bochnia in der Richtung nach Osten.

5. Der ermäßigte Tarif Nr. 9 für Steinkohlen, Coaks und Briquetts.

6. Der combinirte Tarif für mineralische Kohle, Coaks und Briquetts von den Stationen der Kaiser Ferdinands-Nordbahn nach den Stationen der Carl Ludwig-Bahn.

7. Die Eintrittskarten in den Bahnhof.

8. Die Artikel: Eisen und gemeine im Tarife näher bezeichnete Eisenwaaren, Leinen- und Baumwollwaaren, dann Zucker, wenn solche von Bielitz direct nach unseren Stationen Tarnów, Rzeszów, Jarosław, Przemyśl, Lemberg, Złoczów und Brody als Fracht versendet werden.

B. Der Hälfte des Agiozuschlages unterliegen:

1. Der Portoantheil der Carl Ludwig-Bahn im Tarife für den Verband-Güterverkehr zwischen Wien etc. einerseits, dann Granica und Warschau andererseits.

2. Der Portoantheil der Carl Ludwig-Bahn im Tarife für den Verband-Güterverkehr zwischen Danzig einerseits, dann Krakau und Lemberg andererseits.

C. Der Agiozuschlag übt keinen Einfluß:

1. Auf den Tarif für den norddeutsch-galizischen Verband-Güterverkehr.

2. Auf den Tarif für den Verband-Güterverkehr zwischen Czernowitz einerseits, dann St. Petersburg etc. andererseits.

Unsere Station Bierzanów, die bis nun auf den Verkehr der Personenzüge beschränkt war, wird mit dem Eröffnungstage der neuen Theilstrecken bis auf Weiteres auch die Aufnahme und Abgabe der Frachtsendungen bewerkstelligen.

Wien, im Juli 1869.

(1626—2) **Der Verwaltungsrath.**

C. k. uprzyw. kolej galic. Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

Z dniem otwarcia wybudowanej części naszej kolei ze **Lwowa** do **Złoczowa** z odgałęzieniem z **Krasnego** do **Brodów**, tracą moc obowiązującą wszystkie nasze, dla obrotu wewnątrz Monarchii wydane taryfy, i zastąpią je taryfy nowe.

Pojedyńczych egzemplarzy rzeczonych taryf dostać można na wszystkich naszych stacyach, mianowicie:

1. Taryfę wykazującą należytości od przewozu osób, pakunków podróżnych, przesyłek spiesznych, powozów i zwierząt pociągami osobowemi, za 10 centów;

2. Taryfę wykazującą należytości od przewozu towarów i zwierząt jako fracht wraz z klasyfikacyą towarów, za 15 centów.

Dodatek ażya 20procent. do naszych taryf cywilnych i wojskowych w przewozie osób i rzeczy, zaprowadzony na mocy ogłoszenia z dnia 28. marca 1869 l. 1270, utrzymuje się i nadal aż do odwołania.

Natomiast znoszą się przytoczone tam wyjątki od dodatku ażya i zmieniają się aż do dalszego rozporządzenia w ten sposób:

A. Wolne są od dodatku ażya:

1. Należytości uboczne, jako to:
a) ogólna i szczególna należytość asekuracyjna,
b) premia od zabezpieczenia interesu pod względem terminu dostawy,
c) składowe,
d) wagowe,
e) należytość za recepis,
f) prowizya przekazowa,

2. Transporta drzewa w ładunkach pełnowozowych, jeżeli takowe ze wschodu przeznaczone do **Krakowa** lub po za **Kraków**, przynajmniej 25 mil naszej kolei przebiegają.

3. Zniżona taryfa Nr. 3 dla szyn kolejowych.

4. Zniżona taryfa Nr. 7 dla soli z **Wieliczki** i **Bochni** w kierunku na wschód.

5. Zniżona taryfa Nr. 9 dla węgla kopalnego, koksu i brykietów.

6. Skombinowana taryfa dla węgla kopalnego, koksu i brykietów ze stacyj kolei północnej Cesarza Ferdynanda do stacyj kolei Karola Ludwika.

7. Bilety dozwalające wstęp na dworzec kolejowy.

8. Przedmioty handlowe, jako to: żelazo i ordynaryjne w taryfie bliżej oznaczone towary żelazne, wyroby lniane i bawełniane, toż samo cukier, jeżeli takowe z **Bielska** bezpośrednio do naszych stacyj: **Tarnowa, Rzeszowa, Jarosławia, Przemyśla, Lwowa, Złoczowa** i **Brodów** jako frachty przechodzą.

B. Połowie ażya podlegają:

1. Cząstka przypadająca na kolej Karola Ludwika z taryfy dla związkowego obrotu towarów między **Wiedniem** i t. d. z jednej, a **Granicą** i **Warszawą** z drugiej strony.

2. Cząstka przypadająca na kolej Karola Ludwika z taryfy dla związkowego obrotu towarów między **Gdańskiem** z jednej, a **Krakowem** i **Lwowem** z drugiej strony.

C. Dodatek ażya nie narusza:

1. Taryfy dla związkowego obrotu towarów między **Galicyą** i **północnemi Niemcami**.

2. Taryfy dla związkowego obrotu towarów między **Czerniowcami** z jednej a **Petersburgiem** i t. d. z drugiej strony.

Stacya nasza **Bierzanów**, ograniczona dotąd na kursa pociągów osobowych, zajmywać się będzie od dnia otwarcia nowej linii kolejowej aż do dalszego rozporządzenia, także przyjmowaniem i wydawaniem przesyłek frachtowych.

Wiedeń, w lipcu 1869. (D. l. 2555 z 1869)

Rada zawiadowcza.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.